

Spm. nr. S 2099

Til finansministeren (11/7 95) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at de i 1996 forventede forhøjede amtskommunale skatter, som blev resultatet af forliget mellem regeringen og amtskommunerne om den kommunale økonomi, bruges til forbedrede forhold på sygehuse-
ne?«

Begrundelse

Ministeren har i forbindelse med det indgåede forlig udtalt, at befolkningen bør have forståelse for skatteforhøjelsen, idet den på papiret skal være øremærket til forbedrede forhold på sygehuse-
ne.

Spørgeren anser det i praksis for umuligt at øremærke en del af skatten til bestemte formål, idet det øgede provenu kan forsvinde til alle mulige andre ting.

Svar (11/8 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I aftalerne med de kommunale parter indgår, at indsatsen inden for sundhedsvæsenet og ældreområdet skal opprioriteres. På de øvrige områder er der enighed om, at det er nødvendigt med en stram udgiftspolitik.

Det er regeringens opgave at fastlægge rammerne for den økonomiske politik, mens det er kommunalbestyrelsens og amtsrådets opgave at prioritere de kommunale opgaver. Aftalesystemet er derfor et instrument, der, under hensyntagen til den finanspolitiske målsætning, i videst muligt omfang respekterer det kommunale selvstyre.

Der er imidlertid enighed mellem regeringen og Amtsrådsforeningen om, at der er behov for en styrkelse af indsatsen på sygehuse-
ne.

Spm. nr. S 2375

Til udenrigsministeren (16/8 95) af:

Gert Petersen (SF):

»Vil regeringen på den kommende FN-generalforsamling foreslå en resolution, hvori Frankrig

og Kina indtrængende opfordres til straks at indstille deres atomprøvesprængninger, og hvori de tre andre atommagter opfordres til fortsat at afstå fra genoptagelse af prøve-
sprængningerne?«

Begrundelse

Under forhandlingerne om et totalt atomprøve-
stop enedes de vestlige atommagter og Rusland for nogle år siden om at afstå fra yderligere prøvesprængninger. Dette faktiske moratorium er overraskende blevet brudt af Frankrig, hvilket med rette har medført omfattende protester fra staters og offentlighedens side. Samtidig er Kina blevet ved med at foretage prøvesprængninger på trods af den tilbageholdenhed, de øvrige atommagter – i lang tid også Frankrig – udviste.

Der hævdes at være gode udsigter til et totalt prøvestop. Men først Kina og nu også Frankrig spænder ben for en positiv udvikling, når de med deres prøvesprængninger sætter ny bevægelse i gang i atomkapløbet. Hertil kommer de skader på miljøet, som også underjordiske sprængninger medfører.

Danmark har protesteret åbent og umiskendeligt. Men uden et pres fra hele verdenssamfundet risikerer man, at de to atommagter bare fortsætter ad den lagte linje, og at andre atommagter så følger efter. Derfor må spørgsmålet tages op i FN's generalforsamling, og ingen er nærmere til at gøre det end Danmark.

Danmark kan gøre det alene, og hvis ikke andre vil være med, bør Danmark gøre det alene, men det skulle ikke være nødvendigt. En lang række stater – bl.a. i Stillehavet og i Europa – har tilkendegivet dyb modvilje mod prøvesprængningerne, og de kan og bør optræde i fællesskab. Men nogen må tage initiativet. Det er naturligt, at Danmark gør det.

Svar (24/8 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Jeg kan oplyse, at regeringen i instruktionen til delegationen til FN's 50. generalforsamling, generelt agter at tilskynde delegationen til at støtte forslag, der opfordrer til, at de mål, som er indeholdt i handlingsprogrammet fra forårets NPT-konference, opfyldes. ét af målene er, at forhandlingerne om en traktat om et omfattende forbud mod atomprøvesprængninger skal